

Zagrebački glumac iz Širokog Brijega GORAN BOGDAN trenutno je jedna od najvećih glumačkih zvijezda u Hrvatskoj; dovoljno je to što igra u dva filmska hita, ostvarenjima "Sonja i bik" i "Svećenikova djeca", koji pune bioskopske dvorane u susjednoj državi, ali tu je još i angažman u Zagrebačkom kazalištu mladih, televizijske reklame, organizacija "West Herzegovina Festa", golema medijska pažnja, a evo ga, "doputovao" je i u naš magazin

BOGOMDAN BOGDAN

Nisam za petljanje vjerskih institucija u rad države i, općenito, za petljanje u društvo

TALENTOVAN I ANGAŽOVAN
Goran Bogdan, glumac iz Širokog Brijega na privremenom radu u Zagrebu

Razgovarao: DINO BAJRAMOVIĆ
Foto: GALILEO PRODUCTION, WHF

Prvo dugometražno igrano ostvarenje hrvatske scenaristice i redateljice Vlatke Vorkapić *Sonja i bik* filmski je hit u susjednoj državi. Članovi ekipe ovog filma su u julu prošle godine zaradili tri Zlatne Arene u Puli, da bi potom komedija *Sonja i bik* ostvarila najbolje kino otvaranje hrvatskog filma u posljednjih deset godina. Cinici bi kazali da to baš i nije bilo teško postići, ali, vjerujte na riječ, film je odličan! A prošle

sedmice je uvršten na repertoar sarajevskog *Cinema Cityja*. Glavne uloge u filmu tumače Zagrepčanka Judita Franković i Širokobriježanin Goran Bogdan. E, s obzirom da je on naš, odmah slijedi i pitanje je li scenarij Vlatke Vorkapić i Elvise Bošnjaka, nagrađen u Puli, jedan od onih koji ga je oduševio već na prvo čitanje? "Ne mogu reći da me je scenarij izuo iz cipela već na prvo čitanje, ali sam odmah vidio potencijal u njemu. Ali, ono što me oduševilo je Vlatkin pristup, tj. njena otvorenost i spremnost na suradnju. Dva mjeseca smo Judita, Vlatka i ja 'roštali' po scenariju. Prolazeći kroz

scenarij i prilagođavajući ga nama ujedno smo se i pripremali za film", kaže nam Goran Bogdan.

"SELO" U GLAVAMA "GRADANA"

Dobro, u najširem kontekstu film *Sonja i bik* govori o sukobu sela i grada, ruralnog i urbanog, tradicionalnog i modernog. No, u ovom današnjem "globalnom selu" gube se nekadašnje granice...

Točno i to me često pitaju i spominju. Rekao bih, ili bih to tako čitao, selo-gradje, kao u lektiri, prije mjesto radnje. Dok je radnja tj. razlike i sukobi, u karakteru likova. Barem se nadam da je tako. A tako

smo ih i radili, mislim likove. Dobro, moguće jeste da sam i ja nešto krivo pohvatao, ali nekako mi se čini, naivno, odnosno pitam se zašto bi problem nekom bio to što je netko iz sela ili iz grada. To je, naprosto, obična geografija. Ovo "selo" na koje se referiramo, nažalost, često živi u glavama i najvećih "građana".

■ **Da li se, možda, potencirajući i svodeći ovaj film na sukob sela i grada pomalo gubi ono što jer najvrednije u Vlatkinom ostvarenju: divna ljubavna priča?**

Pa, je, banalizira se. Kao što smo u prethodnom pitanju načeli, po meni je to bitnije ili bi trebalo biti bitnije. Taj film i je romantična komedija, barem smo ga tako zamišljali. Ovo sve oko služi nam je kao okidač zapleta, a gdje ćeš zapletenijeg zapleta od odnosa dvoje ljudi. To, sad, što je ona iz Zagreba a on iz Zagore lako se riješi.

■ **Ante, lik koji igrate, samostalni je prodavač osiguranja i dolazi iz Dalmatinske zagore, gdje njegov otac, tumači ga Ivo Gregurević, organizuje borbe bikova. Vaš rodni Široki Brijeg nije baš daleko od mjesta radnje u filmu, ali ipak ste se, pretpostavljam, morali dobro pripremiti i ući u taj lik. Na koji način?**

Opet, i to je samo geografija. Ta, ja sam bika u životu tri puta vidio, krava puno više, od toga jednom na ražnju. Jedino što mi je išlo u prilog jeste to što je naglasak dosta sličan mom rodnom, međutim i tu ima razlika. Pripremali smo se najviše nas troje, Judita, Vlatka i ja, prolazeći kroz scenarij, analizirajući ga, prilagođavajući ga nama a i nas njemu. Najviše smo radili na odnosu dvoje protagonista. Iako je to "romantična komedija", po meni, ozbiljno treba pristupati u stvaranju jednog takvog filma kao bilo kojeg drugog, "ozbiljnog". Nastojim probleme lika jednako opravdavati kao da radim dramu, iako nije ni struktura filma takva niti treba biti da je to u prvom planu. Ali, smatram da svaku površnost u radu publika primjećuje, stoga bi uvijek trebalo od temelja promišljati ovakav rad. Neću da kažem kako smo to ovdje postigli, ali smo se sigurno trudili da to i postignemo.

■ **Film *Sonja i bik* u Hrvatskoj obarao je rekorde gledanosti, sve do premijere filma *Svećenikova djeca*. Šta mislite zbog čega, je li to ona, sada već stara, priča iz naše regije: *ljudima je dosta svega, crno im je ispred očiju, pritisli ih krediti, pa žele da se malo nasmjiju*, ili ima i nešto izvan "crnjaka"?**

Mislim da ste u pravu. Sa svih strana crno puše, ljudi su se zaželjeli razbribrige,

no nemojmo potejenjivati publiku. Dobar film je dobar film. Publika i tešku dramu, dobru, prepoznaje kao katarzu. I suze i smijeh su olakšanje. U primjeru *Sonje i bika* možda je prvo dobro pogođen trenutak. Dulje vrijeme nije bilo sličnog filma. Mi smo i radili film za publiku, nismo pretendirali na festivalski život. S druge strane, nismo ni podilazili publici i, naravno, nismo se nadali tolikom odazivu publike, bili bismo sretni i da smo došli do 30.000. S treće strane, kvantiteta nije uvijek dobar cilj. Ganjati pod svaku cijenu broj moglo bi značiti i pristajati na neke niske strasti, a film nije politički miting. Mi to nismo radili i sretni smo da smo se sreli sa publikom, očito nas nešto slično muči i izgleda da nam nešto slično treba.

CRKVA I DRŽAVA

■ **Početak ove godine, dakle, premijerno je prikazan novi film Vinka Brešana *Svećenikova djeca*. S obzirom da taj film još nije distribuiran u naša kina, kažite mi koji lik igrate u tom filmu i koje su njegove karakteristike?**

Igram Juru, seoskog galeba, koji u toj akciji postane žrtva svećenikove politike. Bezbrizan, uživa u životu i blagodatima zatvorene seoske mikroklike i žena u njoj, sve dok mu ne *smjeste* svećenik i trafikant. Nije to velika uloga, ali mi je draga. Na

GORAN U REKLAMI I NA FILMU

Scene iz reklamnog spota za HT i iz filma *Sonja i bik*

snimanju mi je bila čast zaigrati sa svojim prijateljima i mahom velikim glumcima, **Krešom Mikićem, Nikšom Butijerom, Marijom Škaričić, Draženom Kühnom, Lazarom Ristovskim**, i tako dalje i tako bliže.

■ Svećenikova djeca već "tuku" *Sonju i bika*?

Tako je, to uopće nije upitno. *Sonja i bik* je imao najbolje kino otvaranje u posljednjih deset godina sa devet i kusur tisuća gledatelja. *Svećenikova djeca* su samo mjesec i pol nakon njega razvalili sa 33.000! Meni drago u oba slučaja. Nisu bitne brojke, normalno, no stvar je u povratku vjere u domaći film. Kad kažem "domaći film" mislim na čitavu regiju. Primjer je *Parada*, koja je nedavno imala 300.000 gledatelja. To automatski stvara i prebacuje povjerenje, nadam se, i na ostale filmove koji dolaze iz regije. Dobro za sve nas. Treba nastaviti u tom smjeru i nadam se, da to nije slučajno, te da će kocka i dalje dobro padati. Iako to nema veze sa srećom nego sa radom. Volio bih da se jednog dana o našem filmu piše kao i o rumunjskoj kinematografiji, da i mi tako zagriženi navijači kada su u pitanju nacionalni nogometni klubovi dijelimo taj žar i za uspjeh našeg filma.

■ Naslov *Svećenikova djeca* dolazi u "pravo vrijeme", u vrijeme sukoba Crkve i Vlade Republike Hrvatske. Kakav je Vaš odnos prema zdravstvenom odgoju ministra **Željka Jovanovića**?

Ma, nije bitno što se to poklopilo, mogao je biti napravljen i u doba *španjolske inkvizicije*. Ako film nije dobar neće nitko ustati i kupiti kino ulaznicu zbog te, ipak me malo golica, podudarnosti. Što ja mislim o tome? E, trebali bi cijeli broj posvetiti tome. Nisam za petljanje vjerskih institucija u rad države i, općenito, za petljanje u društvo. Pa, pogledajte situaciju

kod nas kući. Shvaćam ja i roditelje, ali obrazovanje bi trebalo biti neka konstanta, kao gravitacijska sila, da nas drži na zemlji. Ono bi ljudima trebalo prosvjeđivati izbore i odluke, pomagati im u donošenju istih. Pitanje je koliko i roditelj ima pravo na prenošenje svojih stavova dalje. Ne kažem da su krivi ili pravi, samo mislim da je propitivanje skoro pa uvijek dobro. Iskreno smatram da se u cijeloj toj situaciji stvorila jedna buka u kanalu, koja ometa jasnije sagledavanje situacije. Zbog kojih motiva? I sa jedne i sa druge strane, iskreno ne znam.

■ Hajdemo malo o Vašem obrazovanju... Zanimljivo je da ste prvo diplomirali na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Kako je Vama iz malog grada bilo snači se u velegradu?

Ma, šta će biti zanimljivo? Nisam sam znao što bih. Nije to za pohvaliti se. A kako će biti u velegradu, isto kao i svakom drugom tinejdžeru koji se nađe u takvoj situaciji, isto kao i svakom drugom studentu. Došao sam 1998., upisao ekonomiju, studirao, završio, vidio da to nije moj grah i otišao dalje. Nema neke romantike u tome.

■ Vjerovatno je romantike bilo na Akademiji dramske umjetnosti, u istom gradu, gdje ste upisali glumu. To znači:

završi prvo ozbiljnu školu, pa onda idi gdje god hoćeš, pa i na glumu, je li tako?

Neš ti ozbiljnih škola, ni jedne ni druge, hehe. Uvijek sam ja htio glumu, ali nisam imo hrabrosti, mislio sam da nije to za mene. Ipak, godinama me kamenčić u cipeli žuljao sve više i više. Nisam mogao izdržati. Otišao sam na prijemni i uz malo sreće prošao na prijemnom. Dalje je sve bilo lako. Mislim, nije nikad bilo lako, ali iskreno govoreći ni pretjerano teško. Lakše je kad voliš. Nekako.

SA EMIROM ZA "TOMATO"

■ Recimo, ja znam, ali mnogi ne znaju da ste jedan od organizatora *West Herzegovina Festa* u Širokom Brijegu, *Festivala* muzike, filma i književnosti. Na šta ste najviše bili ponosni kada ste prošle godine svodili račune nakon jubilarnog, desetog WHF-a?

Ponosni smo od prvog dana, a za jubilarni WHF nas više veže osjećaj nevjerice i olakšanja... Zar smo toliko izgurali? Ponosni smo što svake godine rastemo, postajemo pravi mali regionalni festivalčić, jer se pomalo valja. Ponosni smo na naše šarenilo, nonšalantnost, dobri duh koji dole obitava, ljubav koju pružamo gostima. A opet sve to upakovano da bi čovjek rekao: kako? Ima tu još posla, ali dobro je što svaka godina dođe kao neki pokazatelj koliko tu još potencijala ima.

ORGANIZATORI WHF-a

Goran Bogdan,
Nikola Galić i
Boris Cerkuš

SLIKOM NA SLIKU

Bogdan-ekonomista, Bogdan-glumac, Bogdan-organizator

Junak naše priče rođen je 2. oktobra 1980. u Širokom Brijegu. Diplomirao je prvo na Ekonomskom fakultetu, a nedavno i na Akademiji dramske umjetnosti, sve na Zagrebačkom sveučilištu. Dakle, on je ekonomista, glumac, ali i organizator *West Herzegovina Festa* u svom rodnom gradu. Igrao je, ili još uvijek igra, između ostalih, u TV serijama *Bitange i princeze*, *Mamutica*, *Odmori se, zaslužio si*, *Ponos Ratkajevih*,

Mislim, na ljudski potencijal. Tim klincima to nešto znači. Kada vidiš tremu prije izlaska na binu, bude ti drago. Kontaš, ima to nekog smisla. I ima. I imat će i dalje. Vi sami znate situaciju dole kod nas. Nije ni u jednoj grani lako, pogotovo u kulturi. Ne želim kukati, novac nije problem, novaca nema. Ali, baš zbog takve situacije, manifestacije te vrste su potrebnije nego bilo gdje drugdje.

■ Mnogi, dakle, u Bosni i Hercegovini ne znaju da ste jedan od organizatora WHF-

Zauvijek susjedi, te u filmovima, pored dva u intervjuu spomenuta, *Harakiri djeca*, *Neke druge priče*, *101. dan*, *Šampion*, *U zemlji čudesa*. Stalni je član Zagrebačkog kazališta mladih. Ima tatu, mamu, tri mlada brata i dvije mlade sestre. Na pitanje da li je iko od njegove braće i sestara krenuo glumačkim putem punim trnja, Goran Bogdan odgovara: "Pametniji su oni od mene." ■

a, ali znaju da ste snimili seriju reklama za *Tomato*, mobilne pakete mobilnog operatera HT-a. Vjerujem da ste se sjajno zabavljali na snimanju sa Emirom Hadžihafizbegovićem, to se naprosto osjeti u svakom kadru.

Ima od toga, već. Emira Hadžihafizbegovića znam kao klinac još iz *Audicije* i da ne nabrajam koliko mi dragih filmova, smatram ga vrhunskim glumcem. Velika mi je bila čast glumiti uz njega, makar i u takvoj formi kao što je TV reklama. I bome je bilo zanimljivo, on je od te, 'ajmo

reći gaže, napravio jedno pravo, malo, lijepo filmsko iskustvo. Zabavljali smo se pravo i drago mi je da se to vidi, kako kažete.

■ Dobio sam Vas prvo u Mariboru, a sutradan u Zagrebu...

Upravo smo se vratili iz Slovenskog narodnog gledališča u Mariboru, gdje smo gostovali sa predstavom *Ivana Popovskog Idiot*. Odmah dalje nastavljamo sa probama za novu predstavu *Bobe Jelčiča*. Naslov još nemamo, ali radimo *Galeba A.P. Čehova*, na Bobin način, pa ćemo vidjeti što će to na kraju biti. Ja sam u ansamblu Zagrebačkog kazališta mladih i obje ove predstave su ZeKaeM-ove. Premijera *Galeba* je ubrzo, 26. siječnja, a odmah nakon toga nastavljam da radimo sa *Jernejem Lorencijem Tartuffea*.

■ Da li ste dogovorili neku narednu saradnju sa nekim od hrvatskih reditelja? Još ništa, ali krčka se pomalo.

■ A, da li Vam se ikada javio iko od bosanskohercegovačkih reditelja?

Nažalost, nije. Ali, evo, kad sam već tu, broj mog telefona je: 098... Šalim se. Jako sam ponosan na uspjeh bosanskohercegovačkog filma vani i to smatram zaista ogromnom stvari. ■